

Tactici negociere – video: tactica baiat bun-baiat rau

Dacă vă doriți mai mult în viață, uneori una dintre căile aflate la îndemână este negocierea. Îmi place sa spun ca în viață nu primești ce meriți, ci ceea ce negociezi. În videoul de mai jos explic **în ce manieră putem folosi tactica băiat bun-baiat rau pentru a obține rezultate**. Si mai important, de ce este bine să folosim această tehnică și de ce nu; cum să o contracarăm când este folosită pe noi

În acest articol vă voi prezenta tactica de negociere „băiat bun-băiat rău”. Ea mai este cunoscută și sub numele de „uliul și porumbelul”. Probabil mulți dintre dumneavoastră o știți, însă este bine de retrecut în revistă și totodată de aflat situațiile în care ea poate fi aplicată. De asemenea, sunt interesante și mecanismele de apărare atunci când cineva o aplică pe dumneavoastră.

Tactica „uliul și porumbelul”, în varianta clasică, se aplică atunci când aveam de-a face cu o echipă de negociere. Unul dintre parteneri este „uliul”, acesta negociind foarte dur. El aruncă în discuție cereri exagerate și dă dovadă de inflexibilitate. Porumbelul este coechipierul lui care joacă rolul de împăciuator cu partenerul de negociere și caută o soluție acceptabilă pentru ambele părți. Porumbelul devine mai mult un fel de mediator între uliu și cel care trebuie convins.

Nu de puține ori ați văzut această tehnică în filmele polițiste la interogatorii. Chiar dacă tehnica este arhicunoscută și este de multe ori conștient și cel interogat, tehnica funcționează în permanență. Amintiți-vă de polițistul dur care intră pe ușa camerei de interogatoriu. Acesta urlă,

tipă și-i afișează celui interogat un viitor sumbru, departe de copii, departe de cele lumești. Practic scopul polițistului rău (uliul), expus de altfel, este de a-i face viața un calvar celui interogat. După ce polițistul rău își face numărul, intră în scenă polițistul bun (porumbelul). Aceasta se arată puțin îngrijorat de atitudinea colegului său care tocmai ieșise din cameră și se transformă într-un sfătuitoare pentru cel interogat: „Cred că ar fi bine pentru tine să recunoști și terminăm povestea, ai văzut ce pornit este colegul meu” sau „Aș vrea să te ajut, însă colegul meu este foarte supărat. Văd eu cum îl conving să se mai liniștească. Haide să vedem cum facem”. Culmea, tehnica funcționează.

Avantajul principal al acestei tehnici, este că poți pleca de la o cerere exagerată lăsând totodată un loc de manevră prin polițistul bun.

Exemplu – cumpărarea unei mașini

Mergi să-ți cumperi o mașină. Tehnica se pretează atunci când vrei să cumperi o mașină la mâna a doua. Ai 4 500 de euro. Tu poți juca rolul porumbelului. Un uliu poate fi soția sau un mecanic. Mecanicul înainte de a cunoaște meseria trebuie să cunoască scenariul propus de tine. Ați ajuns la fața locului, iar dialogul poate îmbrăca o formă de genul celei de mai jos:

Tu: Cât cereți pe această mașină?

Vânzătorul: Dumneavoastră cât dați?

Tu: Depinde cât face, să o studiem puțin! Sunt și cu mecanicul, el se pricepe mai bine.

Vânzătorul: Bineînțeles, uitați-vă, mașina asta e ca nouă!

(tu te uiți roată pe lângă ea, te uiți la tapițerie, la butoane etc. Mecanicul o pornește, o accelerează, se bagă pe sub ea, îi deschide capota. Mecanicul ascultă motorul minute în șir, mișcă de roți etc. Într-un final termină).

Vânzătorul: Ei ce ziceți?

Tu: Eu știu ce să zic...? (te uiți lung la mecanic și ridici din sprâncene)

Mecanicul: Eu zic să nu vă grăbiți, nu degeaba o vinde omul!

Vânzătorul: (deja este puțin iritat): Ce vreți să spuneți?

Tu: Domnule vă rog să vă liniștiți. Mie îmi place mașina asta. Cât cereți pe ea?

Vânzătorul: (i-a cam pierit elanul, voia să pornească negocierea de la 6000 E, însă își schimbă puțin optica): Domnule dacă vă place v-o dau cu 5 400 E.

Tu: Nu-i un preț rău, are asigurare și ITP?

Vânzătorul: Are, bineînțeles că are!

Tu: Și mai putem negocia puțin la preț?

Vânzătorul: Domnule, ne mai gândim!

Tu: Domnule mecanic, cât face?

Mecanicul: Păi face și nu prea face! Pe asta dacă o cumperi acum peste un an nu iei mai mult de 3 500 – 4000 Euro. Am ascultat motorul, ăsta nu o mai duce mult, în plus o mașina la mâna a doua are bubele ei, cât ai spune...

Vânzătorul: (din nou este puțin iritat și vrea să intervină ...dar nu-l lași)

Tu: (preiei rolul vânzătorul): Domnule mecanic, eu spun că merită, are tapițerie curată, pare îngrijită, îmi place și culoarea și cred că aș putea să dau mai mult de 4000 de euro pe ea.

Mecanicul: Cum spuneți, dumneavoastră o cumpărați!

Tu: 4500 dacă aș da pe ea ar fi prea mult?

Mecanicul: Cam da!

Tu: Te întorci de la mecanic spre vânzător și-l întrebi: domnule dacă vă dau 4500 este în regulă?

Vânzătorul: Este cam puțin.

Tu: Mie îmi place, care-i ultimul dumneavoastră preț?

Vânzătorul: Păi mai jos de 5000 E nu am cum să o dau.

Tu: Hm mecanicul meu zice că și 4500 sunt cam mulți, nu știu ce să zic.

Mecanicul: Da, sunt cam mulți și 4 500!

Tu: (către vânzător): 4800 este bine?

Vânzătorul: 4 900 Euro este ultimul preț!

Tu: Bine domnule, batem palma!

Dialogul de mai sus este o variantă a acestei tehnici de negociere. Am dat un exemplu din viața de zi cu zi pentru a fi clar înțeleasă tehnica. După cum ați putut observa, mecanicul a fost cel care l-a presat pe vânzător, nu dumneavoastră. Dumneavoastră ori de câte ori vânzătorul s-a văzut presat ați intervenit situându-vă de partea lui. Tocmai acesta este „secretul” acestei tehnici, anume că poți presa rămânându-ți în permanență posibilitatea de a relansa negocierea. Practic, vă puteți atinge scopul și puteți „testa” care este limita minimei acceptabilități a vânzătorului.

Tehnica este folosită extrem de mult și în vânzările profesionale. În loc de mecanic este folosit un contabil sau un avocat. În termeni practici poate fi și un coleg care se arată oarecum nemulțumit pe tot parcursul discuției. Există și varianta în care el nici nu vorbește prea mult, ci poate gesticula numai dând din cap din când în când, semn că lucrurile nu merg în direcția potrivită. Această atitudine

descurajează partenerul de negociere care merge pe „minim”. Partenerul dumneavoastră de negociere este prins la mijloc pentru că nu se poate supăra, întrucât dumneavoastră sunteți foarte binevoitor.

De foarte multe ori această tehnică este folosită și în altă variantă: băiatul cel rău nici nu este de față la negociere. Băiatul cel rău poate fi soțul/soția șeful, colegul, acționarii, etc. Poți invoca oricând în discuție că tu ai vrea să-i oferi un anumit preț sau să cumperi la un anumit preț însă ai trasate sarcini foarte clare. Poți să dai un telefon pentru a asigura partenerul că discuți foarte serios, poți să i-l dai și la telefon să discute. De obicei partenerul de la celălalt capăt al firului este relativ serios și foarte dur, descuranjant chiar pentru partenerul tău de negociere. Tu știi însă limitele și cât anume poți negocia. Cred că vă puteți imagina foarte ușor un asemenea scenariu.

Această tehnică este de fapt un război psihologic care-l împinge pe partenerul de negociere la o limită controlabilă prin băiatul cel bun (porumbelul) și totodată dă impresia partenerul de negociere că a câștigat, că a reușit să „treacă peste opinia” băiatului cel rău și a reușit să încheie afacerea cu porumbelul. Practic, rămâne satisfăcut, lucru important în negociere.

Frumusețea acestei tehnici este că aproape niciodată nu poți demonstra, chiar și atunci când ți-ai dat seama, că folosește această tehnică. Poți intui, însă nu poți reproșa în mod direct acest lucru.

Ce variante ai când este aplicată pe tine?

În primul rând să-ți dai seama că este aplicată și să încerci una dintre următoarele variante:

1. Să nu cazi în capcana în care să-ți închipui că băiatul bun negociază în numele tău. Păstrează-ți în minte obiectivele și urmează-le!

2. Caută-ți și tu un băiat rău de contrabalansare: șeful tău, partenerul, colegul, chiar și unul imaginar!
3. Retrage-te și nu intra într-o discuție argumentativă sau o negociere. Nu ai nici o șansă să negociezi cu amândoi odată. De exemplu, cereți scuze că mergi până la baie și roagă-i ca până te întorci să aibă un punct de vedere comun, iar dacă nu au, nu ai ce le face. Poți să forțezi să propui o reprogramare a întâlnirii, timp în care ei se pot pune de acord.
4. O altă variantă este să te înlocuiască rapid cineva, care evident va trebui să joace rolul băiatului rău.
5. Mai există și o altă variantă: tactica tăcerii. Prefă-te că băiatul rău nu există, ignoră-l și eventual prefă-te că nu-l auzi.

„Uliul și porumbelul”, ca orice tehnică, nu este de neoprit, la fel cum nu este de folosit întotdeauna. Important este să fii conștient că atunci când o folosești există riscul ca partenerul tău de negociere să se ridice de la masa negocierii. Nici o tehnică nu este invincibilă, la fel cum nici una nu este de necontracarat. Cine are mai mult antrenament și are abilitatea de a folosi tehnica potrivită câștigă mai mult. Rețineți că este important să vă mulțumiți și partenerul. Rolul tehnicilor este să-l duceți la minim, nu să luați și pielea de pe el.

Sper că v-am convins să priviți cu mai multă atenție această tehnică și să o folosiți atunci când aveți ocazia. De asemenea, ultimele 5 puncte vă oferă câteva variante în situația în care cineva o folosește pe dumneavoastră.

Sursa: <http://www.marian-rujoiu.ro>

Sursa video: www.YouTube.com